

Amazonská synoda: Trójsky kôň teológie oslobodenia

Julio Lored

11. októbra 2019 ✚ Cirkev ✚ Amazonská synoda

„Máme pred sebou okno príležitosti, ktoré nám umožní dostať sa dopredu. Nesmieme otvorene presadzovať teológiu oslobodenia. To by mnohých mohlo vystrašiť. Namiesto toho potrebujeme hovoriť o sociálno-environmentálnych otázkach. V tomto duchu medzi znameniami času je Pan-amazonská synoda, ktorá sa bude konať v októbri. To je veľmi dôležité.“

Foto: Che Guevara ako ľavicový Kristus, zdroj: flickr.com

Toto vyhlásenie dominikánskeho mnícha Carlosa Alberta Libâna Christa, známeho ako „Frei Betto“ (brat Betto), odznelo počas jeho prejavu na 11. národnom Stretnutí viery a politiky, ktoré sa konalo 12. – 14. júla 2019 v brazílskom Natale.

Ako teológ marxistickej teológie oslobodenia bol Frei Betto mentorom socialistických vlád prezidentov Lulu a Dilmy Rousseffovej v Brazílii. Ako osobný priateľ Fidela Castra mal blízko k podvratnej ľavici. V šesťdesiatych rokoch minulého storočia podporoval komunistické gerilové hnutia, kvôli čomu strávil istý čas vo väzení. Fakticky zradil gerilového vodcu Carlosa Marighellu, ktorého v roku 1969 odovzdal vojenskej polícii výmenou za zníženie svojho trestu.

Jeho „Otvorený list Che Guevarovi“ uverejnený 2. júla 2007 v novinách Kubánskej komunistickej strany Granma, spôsobil rozruch. Po oslovení „Najdrahší Che“, Frei Betto vyzdvihuje príklad a myšlienky „veliteľa“ Ernesta Che Guevaru, ktorý bol v roku 1967 zabitý pri prestrelke s bolívijskou armádou. List končí slovami: „Nech už ste kdekoľvek, drahý Che, žehnajte nás všetkých, ktorí vyznávajú vaše ideály a nádeje.“ Nesmieme zabúdať, že tieto „ideály a nádeje“ spočívali v zavedení bolševických diktatúr v Latinskej Amerike.

Frei Betto nikdy neolutoval svoju marxistickú militantnosť. V roku 2012 napísal: „Marxizmus analýzou protirečení a nedostatkov kapitalizmu otvára dvere nádeje pre spoločnosť, ktorú katolíci v eucharistickej oslave charakterizujú ako svet, v ktorom sa budú môcť všetci spoločne tešiť z bohatstva pôdy a plodov ľudskej práce “.... Marx nie je mŕtvy. Musíme ho brať vážne“ (*Correio Braziliense*, 13. apríl 2012).

Frei Betto sa vždycky usiloval spájať kresťanstvo a marxizmus pripomínaním ich „spoločného židovského pôvodu“: „Historické stretnutie medzi kresťanstvom a marxizmom sa uskutočňuje v oslobodzovacej praxi spoločenských a odborových hnutí. V oslobodzujúcej praxi chudobných sa nachádza privilegované pole, kde

sa stretávajú kresťania a marxisti “(América Latina en Movimiento, 23. novembra 2017).

Verí, že Pan-amazonská synoda, ktorá sa bude konať v októbri v Ríme, bude vynikajúcou príležitosťou na to, aby sa kresťania viac priblížili k marxizmu. Teológia oslobodenia potom môže mobilizovať svoju širokú základňu:

„Musíme sa zmobilizovať. Musíme využiť túto veľmi dôležitú udalosť – udalosť, ktorá hlboko irituje Bolsonarovu vládu. Synoda nám ponúka príležitosť mobilizovať mnoho ľudí.“

Počas najväčšieho rozmachu teológie oslobodenia v šesťdesiatych a sedemdesiatych rokoch hnutie podporovalo všetky socialistické a komunistické revolúcie v Latinskej Amerike, a to dokonca aj so zbraňou v ruke, ako napríklad v Nikarague a Salvádore. Keď po jednoznačnom odsúdení pápežom Jánom Pavlom II. nasledoval kolaps „reálneho socializmu“, čiže jeho „historickej praxe“, hnutie chtiac-nechtiac prešlo do stavu dlhodobej hibernácie. Zvolením Jorgeho Bergoglia na pápežský trón došlo k zmene pravidiel hry. Teológia oslobodenia začala dvíhať hlavu a „stala sa súčasťou života Cirkvi“, ako v roku 2014 vyhlásil hovorca Vatikánu Otec Federico Lombardi.

Teológovia oslobodenia sa však už poučili a sú prefíkanejší. Už viac nevyzdvihujú komunistický gerilový boj a proletárske vyvlastňovanie majetku. Už nevychvalujú Che Guevaru. To by „mnohých mohlo vystrašiť“, ako pripúšťa Frei Betto. Dnes hnutie teológie oslobodenia postupuje kradmo vezúc sa na vlne ekologizmu a domorodého tribalizmu, ktorá zachvátila svet. Mnoho jeho zástancov iba vymenilo červené uniformy za uniformy zelené. „Musíme krik proletárov nahradiť krikom zeme,“ hovorí Leonardo Boff.

Na nadchádzajúcej Pan-amazonskej synode bude hnutie hľadať „okno príležitosti na mobilizáciu mnohých ľudí“, ako povedal Frei Betto.

Pri analýze Druhého vatikánskeho koncilu niektorí ľudia zvyčajne poznajú tri prvky: jeho dokumenty; „koncil médií“ (čiže propaganda a medializácia, ktorá udalosť obklopovala), a jeho konkrétne uplatňovanie či skôr využívanie a zneužívanie, ktorého sa progresívne kruhy dopúšťali pri uvádzaní záverov koncilu do života. Tretí prvok je zďaleka najničivejší.

Podobné analytické kritérium možno aplikovať aj na nadchádzajúcu Pan-amazonskú synodu. Už jej pracovné dokumenty vyvolávajú vážne znepokojenie. Kardinál Walter Brandmuller ich obvinil, že sú „herézou a apostázou“. Pokiaľ ide o „synodu médií“, už počuť trúby propagandistickej mašinerie ekologickej a tribalistickej propagandy. Tieto hnutia sa tešia z vody, ktorú synoda prinesie na ich mlyny.

Tretím prvkom bude využitie a zneužitie synody hnutím teológie oslobodenia, najmä jej najaktuálnejšími verziami stelesnenými v „eko – teológii oslobodenia“ a v „domorodej teológii“. Tento najdeštruktívnejší prvok nesmie chýbať v našej analýze nadchádzajúceho rímskeho zhromaždenia.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/amazonska-synoda-trojky-kon-teologie-oslobodenia/>